

Colp de timó

Economitzar, estalviar, reduir despeses públiques. Aquestes són les paraules clau amb què el Partit Popular ha volgut definir la política pressupostària que pensa aplicar en la Generalitat valenciana. L'àrea de l'educació no és una excepció; els diversos sectors implicats, però, ja han començat a descobrir que sota l'estalvi previst en el projecte de pressupostos presentat pel conseller Villalonga a les Corts valencianes es troba una aposta molt evident per canviar el model educatiu.

Suprimir els 'elements superflus'. A l'institut de batxillerat de la Font de Sant Lluís de València, els alumnes de COU no tindran durant aquest curs la possibilitat de fer les classes en català. Vint-i-un alumnes formaven la "línia en valencià" però en arribar al curs preparatori per a la universitat han estat redistribuïts en altres grups que fan les classes en castellà. La raó al·legada per la Conselleria de Cultura és la necessitat d'estalviar diners. En lloc de fer quatre grups, un d'ells en català amb els 21 alumnes, es poden fer tres de 37

El conseller Villalonga ha presentat a les Corts valencianes el projecte de pressupostos per a Cultura i Educació. Els retalls en el sector educatiu apunten un canvi de model en pro de l'ensenyament privat.

alumnes i no cal contractar nous professors. "Aquest fet –indica Vicent Esteve del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STE)– és exemplificador i ens diu més o menys per on aniran els retalls pressupostaris i quins sectors seran els afectats. El de les línies en valencià, en serà un. Però no l'únic. Bàsicament el Partit Popular pretén limitar el desenvolupament de l'ensenyament públic i potenciar el del privat."

Josep Vicent Hernández, de la federació de l'ensenyament de Comissions Obreres del País Valencià comparteix la lectura i l'amplia: "Encara que no tenim una explicació clara del que vol fer el PP, de fet el conseller Villalonga ha renunciat explícitament a descriure les línies de treball de la Conselleria, de la lectura dels pressupostos presentats ja es pot deduir quina és l'orientació que volen seguir. La reducció real de diners disponibles ha significat baixes en totes aquelles àrees que des d'un punt de vista conservador s'han considerat 'superflues' o secundàries i que ara ja començaven a integrar-se plenament en el sistema educatiu públic. Són, per exemple: l'edu-

cació de xiquets menors de quatre anys, l'educació permanent d'adults, els serveis psicopedagògics... en definitiva tot allò que marca un ensenyament complet i de qualitat. Amb aquests retalls, qui vulga tenir aquests serveis haurà d'acudir a un centre privat”.

Un exemple del traspàs de serveis públics cap a centres privats és el cas de l'atenció per a xiquets menors de quatre anys. Fins ara hi havia per tota la geografia valenciana escoles de titularitat municipal, “escoletes” que se sostenien amb subvencions municipals, de la Conselleria i unes aportacions mínimes dels pares. Ara, les aportacions de la Conselleria, que l'any passat eren de 500 milions, han desaparegut per complet i els més de 10.000 xiquets que utilitzaven aquests centres hauran de buscar alguna alternativa privada. “L'aspecte que resulta més preocupant en aquest tema —manifesta Luis García Traiello, també de CCOO— és que els edificis van ser construïts amb diners públics i eren majoritàriament de titularitat municipal. Ara, en aquells ajuntaments on mana el PP han estat llogats a empreses privades que fan negoci amb infraestructures pagades entre tots. A València, per exemple, paguen 50.000 pessetes mensuals per locals que a preu de mercat valen molt més”.

Privat-públic. En el pols entre els dos models d'educació, les diferents administracions socialistes aconseguiren invertir el percentat-

L'Educació Permanent d'Adults ha estat una de les més perjudicades pel retall previst pel PP en els pressupostos d'educació de la Generalitat valenciana. De 500 milions que va tenir l'any passat, l'àrea dedicada a l'EPA ha passat a 241, tot i que fa un any que es va aprovar a les Corts valencianes la Llei de formació de persones adultes i encara no ha pogut desenvolupar-se. El grup popular, però, ha mostrat la intenció de corregir aquest retall i ha presentat una esmena contra el seu conseller, Ferran Villalonga. Els diners per a l'EPA es traurien de la partida destinada a la Universitat.

ge de centres d'una banda i de l'altra. Fins al moment de l'arribada del PSOE al Consell de la Generalitat, la majoria dels centres d'ensenyament eren privats; ara són públics, però, els ensenyants temen que els percentatges tornen a invertir-se. “No en l'ensenyament primari —concreta Luis G. Traiello— però sí en el de secundària, que és el que més ha de créixer en els pròxims anys. La paralització de la construcció de nous centres docents i l'ampliació de les partides per a centres concertats implica que la demanda s'haurà de dirigir cap a centres privats. En aquest sentit es pot dir que la Conselleria, tot i que no vol definir-se clarament fins a les eleccions generals de març perquè podria trobar-se amb fortes contestacions, segueix les peticions de la patronal de les empreses privades, que han demanat que no cal construir més instituts allà on hi ha centres privats, paraules totalment assumides per Villalonga”. Vicent Esteve apunta: “un col·legi privat ho té més fàcil per ampliar les instal·lacions i incloure també l'educació secundària que un centre públic per crear-se des de zero. Però per a això hi ha la voluntat política, i ara, és evident, no va per aquest camí”.

Seminaris i altres indemnitzacions. Promoció del català, transport escolar, adquisició de llibres, gabinets psicopedagògics mu-

nicipals seran les víctimes més notòries de la política popular, però no tot han estat disminucions en els pressupostos presentats per Villalonga a les Corts valencianes. En les partides distribuïdes entre les direccions generals, les despeses de funcionament han experimentat baixades considerables, però les de personal han augmentat. Han augmentat també els treballadors? No. "Això resulta molt sospitós -matisa Luis G. Traiello- perquè si no hi ha més gent, per què augmenten les despeses de personal més enllà de l'IPC previst? Probablement perquè hi ha intenció de requalificar alguns quadres, ascendint-los de categoria". Juntament amb aquest augment, el més significatiu és la subvenció per al seminari diocesà, on es formen els capellans, que ha passat de tenir 56 milions a tenir-ne 83 i la presència, per primera vegada, de dues partides destinades a "altres indemnitzacions", amb un total de 178 milions, que en la pràctica implica la disponibilitat d'aquests diners per a no sé sap ben bé què.

El PP contra Villalonga? La lectura dels pressupostos presentats pel conseller ha tingut, però, un epíleg sorprenent. Entres les esmenes contra el projecte presentat per Vi-

llalonga que seran debatudes aquesta setmana a les Corts valencianes hi ha moltes redactades pels seus companys de partit, el PP. De fet, és la primera vegada que la mateixa formació política on està adscrit un conseller li presenta una oposició tan forta. Un clar símptoma que el conseller és qüestionat per un ampli grup dins del seu partit.

Entre les modificacions que probablement seran aprovades hi ha l'increment per a l'ensenyament d'adults, que tot i així no igualarà el total de l'any passat, per a les escoles municipals de música i per a la subvenció a la compra de llibres de text. Aquests diners i altres que es destinen per exemple a construir un nou zoo per a València, eixiran d'un retall de més de 3.000 milions de la partida pressupostada per a les universitats. Així, les universitats valencianes tindran fins i tot menys diners que l'any passat i veuran agreujada la crònica falta de diners a la qual les va sotmetre el govern del PSOE.

La legislatura comença polèmica en el sector d'educació ja abans que els pressupostos siguin aprovats. Mentrestant i per acabar-ho d'adobar, desenes de mestres es concentren periòdicament a la porta de la Generalitat: no cobren des del principi de curs. Més problemes per a Villalonga. **Jordi Sebastià**

CAVAS HILL

Brutísimo

Hill,

calladament

esperaves.

Profund, sol

però segur i confiat.

Del silenci

has despertat.

